

સલામી સવારની..
(૨૧૫૫ જયંતી વર્ષ)

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સારકાર ચૂંટણીના ચોકમાં જ ચલા નાખે છે, બીજાને કલા ને મત મેદાનમાં મલા નાખે છે, ખણ ઉપડે છે વિકાસની મતદારની પીઠે - ને કોઈ દી' ન જાય નેત્રાઓ ત્યાં ઘણા ઉપડે છે.

બાંધેલા ડાબલા	હરખાવ ના
વિકાસના ઘોડાને	વરસે હવે માત્ર
હાઈકુ	ચોખાંઓ માટે...

ચિંતન
શતહસ્ત સમાહર સહસ્ર હસ્ત સં કિર ।
ફૂતરય કાર્યસ્ય ચેદ સ્ફાતિ સમાવદે ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક અથવવિદ્યામાંથી લેવામાં આવેલ છે.
હે મનુષ્યો !! તમે તમારા ઉચ્ચ વ્યવસાય તથા બીજાઓની સલાહ દ્વારા સેંકડો હાથથી ફૂલ જ ઘન કમાઓ અને હજારો હાથ દ્વારા તે ઘનને ઉત્તમ કાર્યો માટે વાપરતા રહો. તેનાથી હંમેશા તમારી પ્રગતિ થશે.

મનુષ્ય કમાવા માટે માત્ર પોતાના જ બે હાથનો ઉપયોગ ન કરે, પરંતુ સમાજના અન્ય વર્ગોના પણ સહયોગ હાથે સેંકડો હાથ દ્વારા કમાય. તેણે પોતાની બધી જ પ્રતિભા, ક્ષમતા તથા પુરુષાર્થનો વધારેમાં વધારે ઘન કમાવામાં ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

ઘન, જ્ઞાન, શક્તિ, આનંદ, જે પણ સકય હોય તે બીજાઓને પણ વહેંચતા રહો. માનવીની પાસે આપવા જેવું કેટલું બધું છે ! તેની પાસે પ્રેમનો અગાધ સાગર છે. હાસ્યના પુષ્પો છે. એ બધું પણ વહેંચો. પોતે પ્રસન્ન થાઓ અને બીજાઓને પણ પ્રસન્ન કરતા જાઓ.

સુવિચાર

- સારે જગત કો દેને વાલે મેં, કયા તુજકો ભેટ ચઢાઉં, જિસકે નામ સે આએ ખૂશુ, મેં ક્યાં ઉસકો ફૂલ ચઢાઉં... - વિપુલ નામદેવ
- જિંદગીમાં કંઈક બનવું છે એવા સપના ના જુઓ....
- પણ મારે કંઈક કરી બતાવવું છે એવા સપના જુઓ - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
- છેતરીને 'સંત' બનવું તેના કરતાં... 'છેતરાઈને માણસ' બનવું અધરું છે - જુવન પાલેય
- પરોપકારી પ્રવૃત્તિના કાર્યરે પેક-અપ નથી હોતા, જીવી લો મન ભરીને, વીતેલા સમયના કોઈ બેક-અપ નથી હોતા - રાજેષ સૂરતી
- ધર્મ એટલે ધ્યેય પ્રાપ્ત કરવાની સાધના - દાદા ભગવાન
- જે જ્ઞાન વર્તનમાં ના આવે તે જ્ઞાન જ નથી, અજ્ઞાન છે. જ્ઞાન હંમેશા વર્તનમાં આવે જ - અખંડ આનંદ
- આજનું ઔષધ : નાગરવેલના બે નંગ પાન પીસી તેના રસમાં પાતળું દૂળ પચાસ મિ.લિ. ઉમેરીને પીવાથી છૂટથી પેશાબ થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

જ્ઞાનના મશહૂર ગાયિકા મૈલિયાન પાસે એક ગરીબ બાળક આવ્યો. મૈલિયાને પૂછ્યું, "બોલ બેટા, તારે શું જોઈએ છે?" બાળક બોલ્યો, "મૈસ, મારું નામ પિયરે છે. તમે મારી મદદ કરશો?" મારા માતા ખૂબ બીમાર છે. મારી પાસે સારવાર કરવાના પૈસા નથી. મારા પિતા હયાત નથી. "મૈલિયાને કહ્યું, "બોલ, તારે સારવાર કરાવવા માટે કેટલા પૈસા જોઈએ છે?" પિયરે ખુમારીથી કહ્યું, "શ્વમા કરો મૈસ, હું તમારી પાસે મફતમાં મદદ નથી લેવા માંગતો. હું તમને એવી વિનંતી કરવા આવ્યો છું કે મેં એક કવિતા લખી છે. તમારા આવતા રવિવારના મ્યુઝિકના કોન્સર્ટમાં મને આ કવિતા રજૂ કરવાનો ચાન્સ આપો. તમને યોગ્ય લાગે તો મને કંઈક મહેનતાવું આપજો." નાના બાળકની ખુદાઈ અને આત્મવિશ્વાસ જોઈ મૈલિયાને પોતાના કોન્સર્ટની અધવચ્ચે પિયરેને કવિતા રજૂ કરવા અવસર આપ્યો. પિયરેની કવિતા ત્યાં ઉપસ્થિત સૌ દર્શકોને સ્પર્શી ગઈ. બધાની આંખો ભિંજાઈ ગઈ. કાર્યક્રમ એટલો સફળ થયો કે મૈલિયાની વિનંતી પર ઓડિયન્સમાંથી નાણાનો વરસાદ થવા લાગ્યો. મૈલિયાને દરિયા દિલી દેખાડી બધા જ પૈસા ભેગા કરી પિયરેને આપ્યા. પિયરેને મૈલિયાનો આભાર માન્યો. ઘણીવાર ચીતરેલાલ વીંટલા રતન પણ ઘણાં પ્રકાશમાન થઈ જતા હોય છે.

'ગોડસે ઝિંદાબાદ': સમયની બલિહારી!

ગાંધીજયંતીના દિવસે જ એમના હત્યારા ગોડસેની જય બોલાવનારા નાગરિકોનો આ દેશમાં તોટો નથી. વરુણ ગાંધી જેવા વખારે નંખાઈ ગયેલા સાંસદ એ મુદ્દે આકોશ વ્યક્ત કરે એથી એ માનસિકતા બદલાઈ જવાની નથી. ભવિષ્યમાં કદાચ ગાંધીજીનું રાષ્ટ્રપિતા પદ પણ ઈનવાઈ જાય અને રુપિયાની નોટ પરથી એમની છબી ભૂંસાઈ જાય તો પણ નવાઈ ન લાગવી જોઈએ. લોકશાહીમાં બંધું જ શક્ય છે! લોકશાહીમાં વિચાર વ્યક્ત કરવાની સ્વતંત્રતા છે. મુક્તિના રાજમાં કાર્યકર્તામાં પાકિસ્તાનના ઝંડા ફરકાવનારા હતા. હજી પણ જો પોલીસ અને લશ્કરની ધાક ન હોય તો કાર્યકર્તામાં પાકિસ્તાન ઝિંદાબાદમાં ચૂનો સાથે રોજના હિસાબે રેલીઓ નીકળી શકે છે. ગાંધીજી સો ટયનું સોનું હતા એમ કહેનારા પણ અર્થસત્ય બોલે છે અને એમની હત્યાનો નિર્ણય વાજબી તેમજ દેશભક્તિથી પ્રેરિત હતો એમ માનનારાઓ પણ એમના અંતરાત્માનો જ દ્રોહ કરે છે. અંતરાત્માનો દ્રોહ એ દેશરોહથી મોટો ગુનો ગણાયો જોઈએ પણ એની સજા કોઈ અદાલત નહીં આપી શકે. એ તો જ્યારે માંદાલો જાગશે ત્યારે જ અંદરથી પશ્ચાતાપની સરવાણી ફૂટેશે અને પોતે ખોટી માન્યતા ધરાવતા હતા એનો અહેસાસ થશે. ગાંધીજીને દેશે વધુ પડતું માન આપી દીધું હતું. હકીકતમાં ભારતીય પ્રજા વીર પુજક છે. એટલે એને કોઈ વ્યક્તિ પાછળ ટોળાં વળતાં લાગે ત્યારે એને એ પુજવા માંડે છે. એ પછી ગાંધી હોય કે મોદી. પંડિત નહેરુ અને ઈંદિરા ગાંધીએ વર્ષો સુધી આવી વ્યક્તિપૂજાનો ગેરફાયદો ઉઠાવેલો છે. એથી ભારતની લોકશાહીને નુકસાન જ થયું છે. ગાંધીજીના વખતમાં પણ વીર નાયકો હતા - પરંતુ ઘેરૂર વડલાની છાયામાં નાના છોડા કાઠી શકતા નથી એમ અરવિંદ ઘોષ અને સુભાષચંદ્ર બોઝથી લઈ સરદાર પટેલ કે વિઠ્ઠલભાઈ પટેલ જેવા સ્વાતંત્ર્ય સેનાનીઓ ગોણ બની ગયા હતા. એટલું જ નહીં, ગાંધીજીના અહિંસાના સિદ્ધાંતથી ચીલો ચાતરનારો તો હાંસિયે જ પકડવાઈ ગયા હતા. ગાંધીજી પહેલાં પણ કોંગ્રેસ હતી અને ગાંધીજીને તો તેવાર ભાષણ પર બેસી જવાની તક સાંપડી હતી. પણ પોતાના પૂર્વસૂરિઓને પણ ગાંધીજીની સર્વાંગિણી આભાએ ઝાંખા પાડી દીધા હતા. કોંગ્રેસ રાષ્ટ્રીય આંદોલનનું એક માત્ર માધ્યમ હોય એમ બાકીની આઝાદી માટેની દેશમાં કે વિદેશમાં ચાલતી નાની મોટી પ્રવૃત્તિની નોંધ જ ન લેવાય એવો માહોલ સરજાયો હતો. એથીય વધુ તો તિલક અને ગોખલે સમયની કોંગ્રેસનું સુકાન જેવું ગાંધીજી હસ્તક આવ્યું એવા 'સ્વરાજ મારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે' એવો હુકાર કરનારા ભડવીર ટિળકને સાવ જ ભુલાઈ લેવામાં આવ્યા હતા કારણ કે તેઓ ગાંધીજીને થોડા 'સાંપ્રદાયિક' લાગ્યા હતા. એમની આક્રમકતા ગાંધીજી પચાવી શક્યા નહોતા. એમણે ગોખલેને ગુરુ બનાવ્યા હતા. આ તમામ બાબતો કોંગ્રેસ શાસન દરમિયાન ચર્ચાઈ જ નહીં, તે કાળક્રમે બહાર આવવા લાગી છે અને આઝાદી એકલા ગાંધીજીએ નહોતી અપાવી - એમાં બીજા ઘણા લોકોનો ફાળો હતો, તે મુદ્દો ચર્ચાવા લાગ્યો છે. ગાંધીજીની હત્યા એ ગાંડપણભર્યો નિર્ણય હતો અને એ નિર્ણય પાછળ ગાંધીજીની મુસલમાનો તથા નવા રાષ્ટ્રતરીકે છૂટા પડેલા પાકિસ્તાન પ્રત્યેની વધુ પડતી તરફદારી કારણભૂત હતી એ પણ પ્રસ્થાપિત થયું છે. પરંતુ ગાંધીજીના માટે ખુદ ગાંધી અને એમના બે મુખ્ય ચેલા - પંડિત નહેરુ તથા સરદાર પટેલ પણ એટલા જ દોષિત ગણાવા જોઈએ જેટલા ગોડસેને ઉશ્કેરનારા કહરવાદીઓ. ગાંધીજીને ઈશ્વરમાં વધુ પડતી શ્રદ્ધા હતી. ઈશ્વર ક્યાંક કમા-ગો બનીને કે બોડી ગાઈ બનીને એમની ચોકી કરવા નવરો નહોતો. ગુહપ્રધાન સરદાર પટેલે ગાંધીજીની આજ્ઞાથી વડાપ્રધાનપદ જતું કર્યું તે એમની માલદેહી હતી અને ગાંધીજી પ્રત્યેની સંપૂર્ણ વફાદારી હતી; પણ એમણે રક્ષણ લેવાની ના પાડી ત્યારે એમના જીવ સામે દેખીતું જોખમ હોવા છતાં જડબેસલાક રક્ષણ પૂરું ન પાડ્યું એમની હિમાચલ જેવી હતી ભૂલ હતી. અલબત્ત, એથી ગોડસેને તક મળી ગઈ અને હવે ગોડસેના પ્રશંસકોને એની સ્તુતિ કરવાની પણ તક મળી રહી છે. સમયની જ બલિહારી - બીજું શું?

પેઈડ ન્યૂઝ મતદારોમાં અયોગ્ય પ્રભાવ જન્માવે છે

ચૂંટણી અને પેઈડ ન્યૂઝ આઈપીસીની કલમ ૧૭૧-એચ મુજબ સજા પાત્ર ગુનેહો છે

લોક પ્રતિનિધિના અધિનિયમ-૧૯૫૧ માં પ્રતિનિધિત્વમાં સુધારો કરવો, ન્યૂઝ પ્રકાશિત કરવા અને પ્રકાશનમાં મદદગારી બાબતે ઓછામાં ઓછી બે વર્ષની શિક્ષાપાત્ર ગુનેહો બને છે જે તે રાજકિય પક્ષ કે ઉમેદવાર પેઈડ ન્યૂઝ બાબતે ૪૮ કલાકની અંદર પુલાશો કરવામાં ના આવે તો ૯૬ કલાકની અંદર નોટિસ પાઠવી ઉમેદવારના ખર્ચમાં ઉમેરી શકાય છે. ઉમેદવારની જાણ સભાન અધિકાર વગરની જાહેરાત હશે તો આઈપીસીની કલમ-૧૭૧-એચના ભંગ બદલ પ્રકાશક સામે કાર્યવાહી કરવા માટે પગલા ભરવામાં આવશે. જો કોઈ ચૂંટણીનું ચોપાનીયુ, પોસ્ટર, હેન્ડબીલ અને બીજા દસ્તાવેજો પર પ્રકાશનનું નામ અને સરનામું ધરાવતા ન હોય જે આઈપીએ ૧૯૫૧ કલમ-૧૨૭-એ હેઠળ આવશ્યક હોય કસુરદાર વિરુદ્ધ ચૂંટણીઆયોગ પગલા ભરી શકે છે જેમાં ઈલેક્શન કમિશનર ઓફ

ઈન્ડિયાનો નિર્ણય આખરી ગણવામાં આવે છે. જીલ્લા કલેક્ટરો દ્વારા મીડીયાના પ્રતિનિધિઓ, રાજકિય પક્ષોના આગેવાનો સાથે બેઠક યોજી જાહેરખબર અને પેઈડ ન્યૂઝ તથા તેના પરિણામો વિશે માહિતગાર કરવામાં આવે છે. પેઈડ ન્યૂઝ કોને ગણવામાં આવે છે. દા.ત. પ્રતિસ્પર્ધી પ્રકાશનોમાં વિવિધ ફોટોગ્રાફ સહિત સામ્યતા ધરાવતા લેખો અને હેડલાઈનો જોવા મળવી. ચોકકસ ન્યૂઝ પેપરમાં એક જ પાના ઉપર પ્રતિસ્પર્ધી ઉમેદવારોના વખાણ કરતા લેખો જેમાં દાવો કરવામાં આવ્યો હોય અથવા તો ઉમેદવાર આ ચૂંટણીમાં તમામ રેકર્ડ તોડી ઈતિહાસ સર્જવા સમર્થ છે. ન્યૂઝ આઈટમની દરેક વાતમાં ઉમેદવારના વખાણ આવાતા હોય તથા અન્ય રાજકિય પક્ષો કરતા સાઝ કાર્ય કરે અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

કાયદો અને કાનૂન
અશ્વિન ત્રિવેદી

કાયદો અને કાનૂન અશ્વિન ત્રિવેદી

ગાંધી તને ખબર છે કે તારું થયું છે શું? પુરશી સુધી જવાનો તું રસ્તો બની ગયો

આપણાં બાળકો કેળવણી લે તો ચીમળાઈ જાય છે. તેઓ પુરુષાર્થદીન બને છે અને તેઓને મળેલા જ્ઞાનનો ફેલાવો જનસમાજમાં નથી થતો, તેઓના કુટુંબમાં પણ નથી થતો. સારા ભાષાંતરમાં નીચેના ગુણ હોવા જોઈએ :

- એ જાણે સ્વભાષામાં જ વિચારાયું અને લખાયું હોય, એવું સહજ અને સરળ હોવું જોઈએ. જે ભાષામાંથી ઉતારાયું હોય, તે ભાષાના રૂઢિપ્રયોગો અને શબ્દોના વિશેષ અર્થો ન જાણનાર એને સમજ ન શકે, એવું તે ન હોવું જોઈએ.
- ભાષાંતરકારે જાણે મૂળ પુસ્તકને પી જઈને તથા પચાવીને એને ફરીથી સ્વભાષામાં ઉપજાવ્યું હોય, એવી એ કૃતિ લાગવી જોઈએ.
- આથી સ્વતંત્ર પુસ્તક કરતાં ભાષાંતર કરવાનું કામ હંમેશાં સહેલું નથી હોતું. મૂળ લેખક સાથે જે પૂરેપૂરો સમભાવી અને એકરસ થઈ શકે નહીં અને તેના મનોગતને પકડી લે નહીં, તેણે તેનું ભાષાંતર કરવું ન જોઈએ.
- ભાષાંતર કરવામાં જુદી જુદી જાતોનો વિવેક કરવો જોઈએ. કેટલાંક પુસ્તકોનું અક્ષરશઃ ભાષાંતર કરવું આવશ્યક ગણાય. કેટલાંકનો માત્ર સાર આપી દેવો બસ ગણાય. કેટલાંક પુસ્તકનાં ભાષાંતર સ્વસમાજને સમજાય એ રીતે વેશાંતર કરીને જ આપવાં જોઈએ. કેટલાંક પુસ્તકો તે ભાષામાં ઉત્કૃષ્ટ ગણાતાં હોય છતાં, પોતાનો સમાજ અતિશય જુદા પ્રકારનો હોવાથી, તેના ભાષાંતરની સ્વભાષામાં જરૂર જ ન હોય; અને કેટલાંક પુસ્તકોના અક્ષરશઃ

ભાષાંતર ઉપરાંત સારરૂપ ભાષાંતરની પણ જરૂર ગણાય.

- મો. ક. ગાંધી
એક વાર ગાંધીજીએ પોતાના રાજકીય ગુરુ ગોખલેજીના લેખોનો ગુજરાતી અનવાદ છપાવીને પ્રગટ કરવાનો મનસૂબો કર્યો. અનુવાદનું કામ નરહરિભાઈ અને મહાદેવભાઈને સોંપાયું હતું. પણ ગુજરાતના એક જાણીતા સાક્ષર ગોખલેના કેળવણી-વિષયક લેખો તથા ભાષણોનો અનુવાદ કરવાની ઈચ્છા બતાવી, એટલે એ ભાગના લેખો તે સાક્ષરને સોંપવા

ગાંધીજીએ નરહરિભાઈને સમજાવ્યું. નરહરિભાઈએ તેમ કહ્યું, "નરહરિભાઈ તથા મહાદેવભાઈનું ભાષાંતર તૈયાર થઈ ગયું. પેલા સાક્ષરનું ભાષાંતર પણ આપ્યું. નરહરિભાઈને એ અનુવાદ ગમ્યો નહીં, પણ પ્રસિદ્ધ ગુજરાતી લેખકને નાપુશ્ક કરવાની તેમની હિંમત ચાલી નહીં. આમું પુસ્તક છપાઈ ગયું. નરહરિભાઈએ તેના છપાયેલ ફરમા વાંચીને ગાંધીજીને તેની પ્રસ્તાવના લખી આપવા વિનંતી કરી. પેલા સાક્ષરે કરેલો અનુવાદ ગાંધીજીએ વાંચ્યો. તે બિલકુલ ચાલે તેવો નહોતો. તેમણે નરહરિભાઈને ટપકો આપતાં કહ્યું, "આવી તરજૂમિયા ભાષા કોણ સમજશે? આ મુદલ નહીં ચાલે!" મહાદેવભાઈ તથા કાકાસાહેબનો પણ એ જ મત પડ્યો. ગાંધીજીએ નરહરિભાઈને પૂછ્યું, "આમું પુસ્તક છપાઈ ગયું છે?" "હા, જી." "તો પણ આપણે તો પુસ્તક રદ જ કરવું પડશે."

ગાંધીજીએ નરહરિભાઈને સમજાવ્યું. નરહરિભાઈએ તેમ કહ્યું, "નરહરિભાઈ તથા મહાદેવભાઈનું ભાષાંતર તૈયાર થઈ ગયું. પેલા સાક્ષરનું ભાષાંતર પણ આપ્યું. નરહરિભાઈને એ અનુવાદ ગમ્યો નહીં, પણ પ્રસિદ્ધ ગુજરાતી લેખકને નાપુશ્ક કરવાની તેમની હિંમત ચાલી નહીં. આમું પુસ્તક છપાઈ ગયું. નરહરિભાઈએ તેના છપાયેલ ફરમા વાંચીને ગાંધીજીને તેની પ્રસ્તાવના લખી આપવા વિનંતી કરી. પેલા સાક્ષરે કરેલો અનુવાદ ગાંધીજીએ વાંચ્યો. તે બિલકુલ ચાલે તેવો નહોતો. તેમણે નરહરિભાઈને ટપકો આપતાં કહ્યું, "આવી તરજૂમિયા ભાષા કોણ સમજશે? આ મુદલ નહીં ચાલે!" મહાદેવભાઈ તથા કાકાસાહેબનો પણ એ જ મત પડ્યો. ગાંધીજીએ નરહરિભાઈને પૂછ્યું, "આમું પુસ્તક છપાઈ ગયું છે?" "હા, જી." "તો પણ આપણે તો પુસ્તક રદ જ કરવું પડશે."

“પણ આટલા કામનું લગભગ સાતસો રૂપિયા તો બિલ થયું હશે. એટલું બધું ખર્ચ નકામું જવા દેવાય ?”
“ત્યારે શું આની ઉપર પુસ્તક બાંધવા વગેરેનું ખર્ચ કરી વધારે પૈસા બગાડાય છે ? સાતસો રૂપિયા - પણ સાત હજાર રૂપિયા નકામા જતા હોય તો તે હું જવા દઉં. હું તો પાઈ પાઈની ગણતરી કરું, અને પ્રસંગ આવ્યે આવા ખર્ચની પરવા પણ ન કરું. આપણે પૈસા ખર્ચા છે, તે માટે શું આવું પુસ્તક પ્રજ્ઞ આગળ મૂકીએ ? એ તો બેવડો વ્યય થાય !”
પોતાની નાહિંમતથી અને ગફલતથી સાતસો રૂપિયાનું નુકસાન થયું. તે નરહરિભાઈને ઈપ્યું. તેમણે સાતસો રૂપિયા ભરપાઈ કરીને આ કામમાંથી રાજીનામું આપ્યું. બાપુએ રાજીનામું વાંચી કહ્યું : “આવા ગાંડા ન થાઓ ! તમારે હાથે સાતસોનું તો શું પણ સાત હજારનું નુકસાન થાય તેથી શું હું તમને છોડી દઉં ? એમ કરું તો મારું કામ કેમ ચાલે ?” પુસ્તકની છપાયેલી બધી નકલો ગાંધીજીએ બળાવી નાખી. પછી મહાદેવભાઈ તથા નરહરિભાઈએ જે તરજૂમો કર્યો તે છપાવવા આપ્યો.
Last Seen :
કેવો તું કિંમતી હતો સસ્તો બની ગયો બનવું હતું નહીં ને શિરસ્તો બની ગયો ગાંધી તને ખબર છે કે તારું થયું છે શું? પુરશી સુધી જવાનો તું રસ્તો બની ગયો. - શેખાદમ આબુવાલા
- nehalgadhavi101@gmail.com

સાચી શાંતિ બહાર નહીં અંદર જ હોય છે : શાંતિ, સુખ-શાંતિ, વિશ્વ-શાંતિ, આમ શાંતિ...

માણસ માત્ર શાંતિને પાત્ર. માણસ આખી જિંદગી, આંખો બંધ કરીને વિકાસ અને પ્રગતિની પાછળ, સુખ અને સગવડોની પાછળ સતત દોડતો જ રહે છે. પણ ખરેખર તો તેની અસલી ખોજ શાંતિની હોય છે. બધું હોય પણ શાંતિ ના હોય તો મેળવેલું બધું ફોક સમજવું. પીણાં અનેક હોય પણ માણસની તરસ તો છેવટે પાણીથી જ છીપે, એમ માણસ જિંદગીનો સાચો અનુભવ, ફીલ, શાંતિમાં જ કરી શકે. જ્યારે માણસનું મન એકદમ શાંત હોય ત્યારે જ તે જીવી રહ્યો છે તેમ કહી શકાય. કોઈ પણ સિદ્ધિ, પુરસ્કાર કે પૈસા કરતાં સંબંધો, કરુણા અને માનસિક શાંતિ યડિયાતાં હોય છે. આ સુષ્ટિ પરનો પ્રત્યેક માણસ છેવટે તો શાંતિ ઝંખે છે. સુખ પણ શાંતિ વિના અધૂરું છે. સુખ હોય તો પણ માણસને કશુંક ખૂટતું હોય તેવું લાગે. એ જે ખૂટે છે એ શાંતિ છે. શાંતિ હોય અને સુખ ના હોય તો પણ માણસ ભર્યોભર્યો લાગે છે. આ વિશ્વમાં કરોડો સુખી લોકો શાંતિના અભાવે ત્રસ્ત છે અને લાખો લોકો શાંતિને કારણે, સુખ ના હોવા છતાં પ્રસન્ન છે. ગુજરાતી ભાષાનો એક યુગ શબ્દ સમજવા જેવો છે. એ શબ્દમાં જીવનની ફિલસૂફી પડેલી છે. એ શબ્દ છે: સુખ-શાંતિ. ગામડા-ગામમાં આજે પણ એકબીજાને મળતી વખતે સુખ-શાંતિ છે ને ? એમ પૂછાય છે. પુસ્તકો જાણે કે એકસુધુ સુખ તો છેવટે રામપણું છે, અધૂરું છે. જો સુખમાં શાંતિ ભળેલી હોય તો જ માણસને સાચો આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે. ઘણી વાર તો માત્ર શાંતિ છે ને ? એવું પૂછાય છે. શાંતિ હોય એટલે બસ. એમાં બધું આવી ગયું. માણસ પાસે પૈસા કમાવાના સાચા-ખોટા, લાંબા-ટૂંકા અનેક રસ્તા હોય છે, પણ તેની પાસે શાંતિનો કોઈ માર્ગ હોતો નથી. પૈસા અને સંપત્તિના ઢગલા કર્યા પછી માણસ શાંતિનો માર્ગ શોધવા નીકળે છે, પણ ત્યાં સુધી માર્ગ ખોવાઈ ગયો હોય છે. એ વખતે ગાંધીજી

યાદ આવે. એ ડાહ્યા ડોસાએ સરસ વાત કરી હતી: શાંતિનો કોઈ માર્ગ નથી હોતો, શાંતિ પોતે જ એક માર્ગ છે. એક ભજનમાં આવે છે: શાંતિ પમાડે તેને સંત કહીએ. (આ ભજનના રચિયતા નરસિંહ મહેતા ગણાય છે, પણ ખરેખર તેના કવિ બાપુસાહેબ ગાયકવાડ છે. ભૂલચૂક લેવી-દેવી) શાંતિ પામવાની સ્થિતિ છે. જેના સાનિધ્યમાં શાંતિનો અનુભવ થાય તે સંત. એ સંતે ભગવાં કપડાં પહેરેલાં હોય તે બિલકુલ જરૂરી નથી. ભગવાન બુદ્ધ કહે છે કે શાંતિ અંદરથી આવે છે માટે તેને બહાર ના શોધશો. કોઈકે વળી એમ કહ્યું છે કે આરોગ્ય દવાથી નથી સચવાતું. મનની શાંતિ, હૃદયની શાંતિ અને આત્માની શાંતિ તથા હાસ્ય અને પ્રેમથી જ આરોગ્ય સચવાય છે. તનથી સ્વસ્થ રહેવા માટે માનસિક શાંતિ અનિવાર્ય છે. શાંતિ એટલે શું ? શાંતિ એટલે યુદ્ધ કે સંઘર્ષની ગેરહાજરી. એ તો ટીક છે, બાકી શાંતિ એટલે મધુરતા, પ્રેમ, કરુણા અને ભાઈચારાથી ભરેલું હૃદય. બહારની શાંતિ અને અંદરની શાંતિ જુદી જુદી અવસ્થા છે. જેને અંદરની શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે તે બહારના ગમે તેવા કોલાહલમાં સ્થિર રહી શકે છે. દલાઈ લામા કહે છે કે જ્યાં સુધી પોતાની જાતને શાંત નહીં કરો ત્યાં સુધી બાહ્ય વિશ્વમાં ક્યારેય શાંતિ મેળવી નહીં શકો. પોતાની જાતને શાંતિથી ભરી દેવી એ જ જીવન કમ હોવું જોઈએ. શાંતિ સહજ રીતે પ્રાપ્ત થવી જોઈએ. શાંતિ બળથી નથી રાખી કે રખાવી શકાતી, એ સમજણથી કેળવી શકાય છે. વ્યક્તિના મનમાંથી જ્યારે વેર વિદાય લે છે ત્યારે શાંતિ પ્રવેશ કરે છે. વેર-ઝેર અને શાંતિ સાથે રહી શકતાં જ નથી. બસને આડવેર છે. વિશ્વના પ્રત્યેક જીવ માટે પ્રેમ અને કરુણાનો ભાવ રાખવો એ શાંતિ સુધી જવાનો ધોરી માર્ગ છે. કોઈકે વળી એમ કહ્યું છે કે જ્યાં અપેક્ષાઓ પૂરી

થાય છે ત્યાં શાંતિનો પ્રારંભ થાય છે. આમ જોવા જઈએ તો સાદું જીવન રાખવું, કોઈની પાસેથી કોઈ પણ પ્રકારની અપેક્ષા ના રાખવી, કોઈ પણ માટે મનમાં વેર-ઝેર ના રાખવું, દરેકનું ભલું કે કલ્યાણ ઈચ્છવું એ બધા રસ્તા માણસને શાંતિના રળિયામણા પ્રદેશ સુધી, આંગળી પકડીને લઈ જાય છે. સુખ કે વિકાસ એ આધુનિક ખ્યાલ છે. શાંતિ એ સનાતન ખ્યાલ છે. માણસ માત્ર શાંતિનો તરસ્યો છે. એની જીવન-ઝંખના શાંતિની જ હોય છે. જ્યારથી એ સુખનું સરનામું શોધવા લાગ્યો ત્યારથી શાંતિનું ઠેકાણું ભૂલી ગયો. એક વાર ગાંધીજી એક મઠમાં ગયા. સેંકડો લાખાઓ ચૂપચાપ બેઠા હતા. ગાંધીજીએ પૂછ્યું કે આ બધા શું કરી રહ્યા છે ? જવાબ મળ્યો: બધા પોતાના આત્માનો મધુર ધ્વનિ સાંભળી રહ્યા છે. પોતાની જાતનો, આત્માનો, અંદરનો ધ્વનિ સાંભળવા માટે શાંતિ પ્રાપ્ત કરવી પડે છે. એક જમીનદારની ઘડિયાળ?? ખોવાઈ ગઈ. તેણે ઘરનાં તમામ સભ્યોને ઘડિયાળ શોધવાના કામે લગાડ્યાં. બધાએ ઘડિયાળ ખૂબ શોધી પણ ના મળી. એક છોકરાએ બધાંને એક ખંડમાંથી બધાંને બહાર જવા કહ્યું. પાંચ મિનિટ પછી તે ઘડિયાળ સાથે ખંડમાંથી બહાર આવ્યો. જમીનદારે પૂછ્યું કે આ ખંડમાં બધાંએ બે-બે કલાક ઘડિયાળ શોધી હતી, પણ નહોતી મળી, તે કેવી રીતે શોધી કાઢી.. તેણે કહ્યું તે બંધ ખંડમાં હું એકદમ શાંતિથી બેસી ગયો. ધીમે

ધીમે બધા અવાજ શમતા ગયા અને મને ઘડિયાળનો ટીક ટીક અવાજ સંભળાયો. અલમારીની ઉપર એક ફોટાની કેમ પાછળથી અવાજ આવતો હતો... શાંતિ શોધવી હોય તો અપેક્ષા, સુખ-સગવડ, વેર-ઝેર, સ્વર્થ વગેરેનો કોલાહલ બંધ કરવો પડે... શાંતિ જેટલો બહારનો વિષય છે તેના કરતાં અનેકગણો અંદરનો વિષય છે. છેલ્લે વાત કરીએ એમ શાંતિ શાંતિ શાંતિ. મંત્રમાં ઓમ પછી કેમ ત્રણ વખત શાંતિ બોલાય છે ? એવું કહેવાય છે કે ત્રિવરમ સત્યમ... એટલે કે કોઈ પણ બાબત ત્રણ વખત દંઠના સાથે બોલાય ત્યારે તે સત્ય બની જાય છે. આંધિ દેવિક, આધિ ભૌતિક અને આધ્યાત્મિક ત્રણ પ્રકારના ભાવ-આભાવના સ્ત્રોતમાંથી સમસ્ત્યાઓ ઊભી થતી હોય છે. ત્રણ વખત શાંતિ શાંતિ શાંતિ બોલીને આ ત્રણેયને રોકી શકાય છે. આમ શાંતિ તો હિંદુસ્તાનના લોહીના કણ-કણમાં છે. એક જમાનામાં ભારતની ઓળખ શાંતિદૂત અને વિશ્વગુરુની હતી. ભારતનો સ્વાથી સ્વભાવ શાંતિનો જ છે. જોકે ભારત ભૌતિકતાના અમાપસરના (વધારે પડતા) રંગે રંગાયું અને શાંતિ તેનાથી અંતર કરતી ગઈ એ પણ હકીકત છે. ૧૯૮૨થી વિશ્વ શાંતિ દિવસ ઉજવાય છે. દર વર્ષે તેની થીમ જુદી જુદી હોય છે. આ વર્ષની, ૨૦૨૧ની તેની થીમ છે Recovering better for an equitable and sustainable world. સાથે મળીને શાંતિને આકાર આપીએ.

છાંડો:
માણસ એકલો રહી શકતો નથી, અને સમૂહમાં સખણી રહી શકતો નથી. સમૂહમાં રહીને શાંત રહેવાનું ખૂબ જ વિકર હોય છે. જોકે એ જ ખરી કસોટી છે. જે એ કસોટીમાંથી પાર ઉતરે છે તેને સાચી શાંતિનો જીવનજીવ અનુભવ થાય છે.

